

Bilag.

Spørgsmål til undervisningsministeren og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

Vil ministeren stille ændringsforslag til § 9, stk. 3, således at folkebibliotekerne repræsenteres i fritidskommissionen, og til § 12, stk. 1, således at den ledende bibliotekar (eller en af denne udpeget stedfortræder) deltager uden stemmeret i fritidskommissionens møder?

Svar:

Lovforslaget omfatter ikke folkebibliotekernes virksomhed, og jeg mener derfor ikke, at folkebibliotekerne bør repræsenteres i fritidskommissionen.

Spørgsmålet om den ledende bibliotekars deltagelse uden stemmeret i fritidskommissionens møder vil kunne løses gennem de regler, der i medfør af § 12 skal fastsættes om andre lederes og læreres deltagelse i kommissionernes og nævnenes møder.

Spørgsmål 2:

Hvad er kriteriet for, at en skole er selvstændig, jfr. § 10, stk. 1?

Svar:

En skole er selvstændig, når den har egen leder. En skole, der ikke har egen leder, skal være henlagt under en anden skole. Når bortses fra midlertidige ordninger (anneks-skoler), kan kun skoler, der alene omfatter højst de 4 yngste årgange, henlægges under en anden skole.

Spørgsmål 3:

Der ønskes en nærmere belysning af, hvad der skal forstås ved ordene „en undervisning, der kan stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen“, jfr. § 20, stk. 1.

Svar:

Efter grundlovens § 76 skal undervisningspligten frit kunne opfyldes enten i folkeskolen eller ved en undervisning, der „står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen“.

Udtrykket hidrører fra lov af 2. maj 1855 § 1, der først blev endeligt ophævet i 1937, og det var denne lovs ordning af skolefrihedsspørgsmålet, der dannede den aktuelle baggrund og forbilledet for den tilsvarende bestemmelse i grundloven af 1915, § 83. Efter 1855-loven var undervisningspligten fyldstgjort for privat underviste børn, såfremt de ved halvårlige prøver fandtes at „besidde samme grad af kundskab og færdighed i de foreskrevne undervisningsgenstande, som børn af samme alder i gennemsnit opnår i skolen“.

Det fremgår heraf, at alene undervisningens *resultater* er afgørende for undervisningspligtens opfyldelse, derimod ikke de former eller metoder, der benyttes, eller de lærerkræfter, der anvendes. På den anden side må undervisningen omfatte alle folkeskolens fag, og fagene må indgå i undervisningen senest fra det skoleår, hvor det kræves i folkeskolen.

Hvilke krav der må stilles inden for de enkelte fag, er tvivlsomt. Dette hænger sammen med, at kravenes opfyldelse forudsættes konstateret ved regelmæssige (nu årlige) prøver og ikke først ved undervisningspligtens ophør. For folkeskolens vedkommende er imidlertid kun *fagrækken* i de enkelte skoleår fastlagt i selve loven, der overlader det til de enkelte kommuner at fastsætte fagenes nærmere indhold og omfang og de „mål, hvortil der bør nås“ fra år til år, jfr. folkeskolelovens § 8. De